

Warszawa, dnia 17 kwietnia 2015 r.

PREZES RADY MINISTRÓW

RM-10-9-15

Pan Radosław SIKORSKI

Marszałek Sejmu

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi

projekt ustawy o ratyfikacji Konstytucji Międzynarodowej Organizacji do Spraw Migracji, przyjętej w Genewie w dniu 19 października 1953 r.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych zostali upoważnieni Minister Spraw Wewnętrznych i Minister Spraw Zagranicznych.

Z poważaniem

U S T A W A

z dnia

**o ratyfikacji Konstytucji Międzynarodowej Organizacji do Spraw Migracji, przyjętej
w Genewie w dniu 19 października 1953 r.**

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji Konstytucji Międzynarodowej Organizacji do Spraw Migracji, przyjętej w Genewie w dniu 19 października 1953 r.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

1. Wyjaśnienie potrzeby i celu związania Rzeczypospolitej Polskiej Konstytucją Międzynarodowej Organizacji do Spraw Migracji, przyjętą w dniu 19 października 1953 r.

Międzynarodowa Organizacja do Spraw Migracji jest organizacją międzynarodową powstałą w 1951 roku, działającą na rzecz promowania zgodnej z prawem migracji. W ramach swojego mandatu organizacja podejmuje działania takie jak m.in.: promowanie współpracy międzynarodowej w zakresie migracji, pomoc humanitarna dla uchodźców i innych kategorii migrantów potrzebujących takiej pomocy, wspieranie dobrowolnych powrotów do krajów pochodzenia imigrantów przebywających nielegalnie czy promocja międzynarodowego prawa migracyjnego i wypracowywanie zaleceń dotyczących polityki migracyjnej. Organizacja zrzesza obecnie 157 państw. Międzynarodowa Organizacja do Spraw Migracji działa na podstawie Konstytucji, przyjętej w dniu 19 października 1953 r., do której pierwsze poprawki wprowadzono w 1989 r.

Polska przystąpiła do Międzynarodowej Organizacji do Spraw Migracji w 1992 r. Wniosek o uzyskanie członkostwa złożył w imieniu strony polskiej Ambasador Ludwik Dembiński w dniu 18 listopada 1992 r. Rzeczpospolita Polska została uznana za członka organizacji na podstawie noty Stałego Przedstawicielstwa Rzeczypospolitej Polskiej przy Biurze Narodów Zjednoczonych w Genewie z dnia 18 listopada 1992 r. nr 41/19/92/IOM.

Kolejne poprawki do Konstytucji zostały przyjęte na mocy Rezolucji Rady Nr 997 z dnia 24 listopada 1998 r. Dotyczą one kwestii takich jak m.in.: zasady zatwierdzania wysokości składki członkowskiej, konsekwencji zalegania z zapłaceniem składki oraz zasad wyboru władz organizacji.

W czasie 98 Sesji Rady Międzynarodowej Organizacji do Spraw Migracji, która miała miejsce w dniach 23–26 listopada 2009 r., Dyrektor Generalny organizacji zwrócił się z apelem do państw członkowskich o ratyfikację przedmiotowych poprawek, ponieważ byłoby to pomocne w zaplanowanych zmianach strukturalnych organizacji, które przyczynią się do usprawnienia jej funkcjonowania.

Polska dotychczas nie nadała Konstytucji charakteru źródła prawa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r.

(Dz. U. Nr 78, poz. 483, z późn. zm.). Wynikało to z faktu, iż w momencie przystąpienia do organizacji w 1992 r. obowiązywała Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej uchwalona przez Sejm Ustawodawczy w dniu 22 lipca 1952 r. (Dz. U. z 1976 r. Nr 7, poz. 36, z późn. zm.), której przepisy nie zawierały wyraźnych rozstrzygnięć co do trybu zawierania umów międzynarodowych. W świetle art. 32g ust. 1 tej Konstytucji Prezydent ratyfikował i wypowiadał umowy międzynarodowe. W praktyce jednakże wykształcony został tryb zawierania umów rządowych, które nie były poddawane procedurze ratyfikacji oraz ogłoszenia. Potwierdza to wyrok NSA z dnia 17 maja 1999 r., sygn. akt OSA 2/98, w którym stwierdzono, iż „w okresie obowiązywania Konstytucji z 1952 r. występowała wyraźna tendencja do upraszczania trybu zawierania umów międzynarodowych, zaś znaczna część umów międzynarodowych nie była poddawana formalnej procedurze ratyfikacyjnej”. Niemniej jednak, z uwagi na fakt, iż Polska zobowiązana została do poddania Poprawek do Konstytucji formalnej procedurze ratyfikacji, za celowe uznać należy nadanie źródła prawa także Konstytucji w brzmieniu uwzględniającym wszystkie poprawki do niej, przy zastosowaniu wymagań formalnych wynikających z aktualnie obowiązujących przepisów prawnych, tj. art. 89 ust. 1 pkt 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Mając na uwadze powyższe argumenty, należy uznać, że podjęcie procedury mającej na celu związanie Rzeczypospolitej Polskiej Konstytucją Międzynarodowej Organizacji do Spraw Migracji jest celowe.

2. Wskazanie różnic między dotychczasowym i projektowanym stanem prawnym

Konstytucja reguluje kwestie związane ze statusem i funkcjonowaniem organizacji, tj. cele i funkcje organizacji, jej siedzibę i organy, warunki uzyskania członkostwa oraz zagadnienia finansowe. W świetle art. 22 Konstytucji organizacja posiada osobowość prawną.

Ponadto Konstytucja reguluje także takie kwestie, jak:

- wysokość składki członkowskiej uiszczanej przez dane państwo członkowskie, która musi być zatwierdzona zarówno przez Radę, jak i to państwo, zgodnie z jego procedurami konstytucyjnymi (art. 2 lit. b),
- zasady utraty prawa do głosowania przez państwo członkowskie, które zalega z zapłaceniem składki członkowskiej przez dwa kolejne lata; utrata prawa do głosowania stanie się wiążąca po roku od przekazania Radzie informacji o niezapłaceniu składki, jeżeli dane państwo członkowskie nie ureguluje zaległości;

Rada może jednakże w drodze głosowania zwykłą większością głosów utrzymać lub przywrócić prawo głosu, jeżeli stwierdzi, że zwłoka w uregulowaniu składki wynika z przyczyn niezależnych od państwa (art. 4),

- określenie limitu możliwych reelekcji Dyrektora i jego Zastępcy, którzy mogą być wybrani ponownie na jedną kolejną kadencję (art. 13).

Wejście w życie Konstytucji nie wywoła skutków politycznych, gospodarczych ani społecznych. Skutkiem politycznym będzie wzmocnienie pozycji Polski jako członka Międzynarodowej Organizacji do Spraw Migracji. Skutkiem prawnym wejścia w życie Konstytucji będzie natomiast nadanie jej charakteru źródła prawa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Wejście w życie Konstytucji nie powoduje konieczności dokonania zmian w polskim ustawodawstwie ani nie spowoduje skutków społecznych, ani też skutków finansowych dla budżetu państwa, a w szczególności nie powstaną skutki finansowe polegające na zwiększeniu wydatków lub zmniejszeniu dochodów podmiotów sektora finansów publicznych. Składka wnoszona przez członków organizacji pokrywana jest z części budżetu ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

3. Wyjaśnienie trybu związania Rzeczypospolitej Polskiej Poprawkami do Konstytucji

Konstytucja nie podlega formalnym negocjacjom, Polska może jedynie do niej przystąpić, a zatem nie jest właściwe prowadzenie prac legislacyjnych nad wnioskiem o udzielenie zgody na prowadzenie negocjacji, w oparciu o art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. Nr 39, poz. 443, z późn. zm.), gdyż tworzyłoby to iluzję możliwości prowadzenia negocjacji. Dlatego też właściwym trybem mającym na celu związanie Rzeczypospolitej Polskiej Poprawkami do Konstytucji jest przystąpienie, o którym mowa w art. 17 w zw. z art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych, w oparciu o art. 89 ust. 1 pkt 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, z uwagi na fakt, iż dotyczy ona członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w organizacji międzynarodowej. Związanie Rzeczypospolitej Polskiej Konstytucją nastąpi poprzez zastosowanie trybu ratyfikacji za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie.

**Załącznik do wniosku o ratyfikację Konstytucji Międzynarodowej Organizacji do Spraw
Migracji, przyjętej w dniu 19 października 1953 r.**

Państwa członkowskie Międzynarodowej Organizacji do Spraw Migracji

Islamska Republika Afganistanu, Republika Albanii, Algierska Republika Ludowo-Demokratyczna, Republika Angoli, Antigua i Barbuda, Republika Argentyńska, Republika Armenii, Związek Australijski, Republika Austrii, Republika Azerbejdżanu, Wspólnota Bahamów, Ludowa Republika Bangladeszu, Republika Białorusi, Królestwo Belgii, Belize, Republika Beninu, Wielonarodowe Państwo Boliwia, Bośnia i Hercegowina, Republika Botswany, Federacyjna Republika Brazylii, Republika Bułgarii, Burkina Faso, Republika Burundi, Republika Czadu, Republika Chile, Republika Chorwacji, Republika Cypryjska, Czarnogóra, Republika Czeska, Królestwo Danii, Republika Dżibuti, Republika Dominikańska, Republika Ekwadoru, Arabska Republika Egiptu, Republika Estońska, Federalna Demokratyczna Republika Etiopii, Republika Fidżi, Republika Filipin, Republika Finlandii, Republika Francuska, Republika Gabońska, Republika Gambii, Gruzja, Republika Federalna Niemiec, Republika Ghany, Republika Grecka, Republika Gwatemali, Republika Gwinei, Republika Gwinei Bissau, Kooperacyjna Republika Gujany, Republika Haiti, Królestwo Hiszpanii, Republika Hondurasu, Republika Islandii, Republika Indii, Islamska Republika Iranu, Irlandia, Państwo Izrael, Jamajka, Japonia, Republika Jemeńska, Jordańskie Królestwo Haszymidzkie, Republika Kazachstanu, Królestwo Kambodży, Republika Kamerunu, Kanada, Republika Kenii, Republika Kirgiska, Republika Kolumbii, Demokratyczna Republika Konga, Republika Konga, Republika Korei, Republika Kostaryki, Związek Komorów, Królestwo Lesotho, Republika Liberii, Państwo Libia, Republika Litewska, Wielkie Księstwo Luksemburga, Republika Łotewska, Republika Macedonii, Republika Madagaskaru, Republika Malawi, Republika Malediwów, Republika Mali, Republika Malty, Islamska Republika Mauretańska, Republika Mauritiusu, Meksykańskie Stany Zjednoczone, Sfederowane Stany Mikronezji, Mongolia, Królestwo Marokańskie, Republika Mołdawii, Republika Mozambiku, Republika Związku Mjanmy, Republika Namibii, Republika Nauru, Królestwo Niderlandów, Federalna Demokratyczna Republika Nepalu, Nowa Zelandia, Republika Nikaragui, Republika Nigru, Federalna Republika Nigerii, Królestwo Norwegii, Islamska Republika Pakistanu, Republika Panamy, Niezależne Państwo Papui-Nowej Gwinei, Republika Paragwaju, Republika Peru, Rzeczpospolita Polska, Republika Portugalska, Republika Południowej Afryki, Rumunia, Republika Rwandy, Republika Salwadoru, Saint Vincent i Grenadyny, Niezależne Państwo Samoa, Republika Senegal, Republika Serbii, Republika Seszeli, Republika Sierra Leone, Republika Słowacka, Republika Słowenii, Federalna Republika Somalii, Demokratyczno-Socjalistyczna Republika Sri Lanki, Stany Zjednoczone Ameryki, Republika Sudanu, Republika Sudanu Południowego, Republika Surinamu, Królestwo Suazi, Królestwo Szwecji, Konfederacja Szwajcarska, Stolica Apostolska, Republika Środkowoafrykańska, Zjednoczona Republika Tanzanii, Republika Tadżykistanu, Królestwo Tajlandii, Demokratyczna Republika Timoru Wschodniego, Republika Togijska, Republika Trynidadu i Tobago, Republika Tunezyjska, Republika Turcji, Turkmenistan, Republika Ugandy, Ukraina, Wschodnia Republika Urugwaju, Republika Vanuatu, Boliwariańska Republika Wenezueli, Węgry, Republika Włoska, Republika Wybrzeża Kości Słoniowej, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Republika Wysp Marshalla, Socjalistyczna Republika Wietnamu, Republika Zambii, Republika Zimbabwe, Republika Zielonego Przylądka.

IOM Międzynarodowa Organizacja do Spraw Migracji

OIM Organisation Internationale pour les Migrations

OIM Organización Internacional para las Migraciones

KONSTYTUCJA

MIĘDZYNARODOWEJ ORGANIZACJI DO SPRAW MIGRACJI

21 listopada 2013 r.

PREAMBULA

WYSOKIE UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY,

PRZYWOŁUJĄC Rezolucję przyjętą w dniu 5 grudnia 1951 przez Konferencję do Spraw Migracji w Brukseli,

UZNAJĄC iż

zapewnienie obsługi migracyjnej na szczeblu międzynarodowym jest często konieczne do zapewnienia uporządkowanego przepływu ruchów migracyjnych na całym świecie oraz umożliwienia, na najkorzystniejszych warunkach, osiedlania się oraz integracji migrantów w strukturze gospodarczej i społecznej państwa przyjmującego,

podobna obsługa migracji może być wymagana także dla migracji tymczasowej, migracji powrotnej oraz wewnątrz-regionalnej,

migracja międzynarodowa obejmuje również migrację uchodźców, wysiedleńców oraz innych osób zmuszonych do porzucenia swoich ojczyzn, które potrzebują międzynarodowej obsługi migracyjnej,

zachodzi potrzeba wspierania współpracy pomiędzy Państwami i organizacjami międzynarodowymi, ukierunkowana na umożliwianie emigracji osobom, które pragną migrować do krajów, w których będą mogły uzyskać samodzielność dzięki zatrudnieniu i żyć ze swoimi rodzinami w godności i szacunku do siebie,

migracja może pobudzać tworzenie nowych możliwości gospodarczych w krajach przyjmujących oraz, iż istnieje relacja pomiędzy migracją a gospodarczymi, społecznymi i kulturowymi uwarunkowaniami w krajach rozwijających się, we współpracy oraz innych działaniach międzynarodowych na rzecz migracji należy brać pod uwagę potrzeby krajów rozwijających się,

istnieje potrzeba wspierania współpracy Państw i organizacji międzynarodowych, rządowych i pozarządowych, w zakresie badań i konsultacji w kwestiach migracji, nie tylko w odniesieniu do procesu migracji, ale również konkretnej sytuacji i potrzeb migranta jako jednostki,

przeływ migrantów powinien, w możliwym zakresie, odbywać się zwykłymi środkami transportu, chociaż okazjonalnie zachodzi potrzeba skorzystania z dodatkowych lub innych środków,

powinna mieć miejsce bliska współpraca i koordynacja pomiędzy Państwami, organizacjami międzynarodowymi, rządowymi i pozarządowymi, w kwestiach migracji i uchodźców,

zachodzi potrzeba międzynarodowego finansowania czynności związanych z migracją międzynarodową,

Niniejszy tekst inkorporuje do Aktu Założycielskiego z 19 października 1953 r. Międzyrządowego Komitetu ds. Europejskiej Migracji (dawna nazwa Organizacji), który wszedł w życie w dniu 30 grudnia 1954 r., poprawki przyjęte w dniu 20 maja 1987 r. na 55 sesji Rady (Rezolucja nr 724), które weszły w życie w dniu 14 listopada 1989 r., oraz poprawki przyjęte w dniu 24 listopada 1998 r. na 76 sesji Rady (Rezolucja nr 997), które weszły w życie w dniu 21 listopada 2013 r.

NINIEJSZYM USTANAWIAJĄ MIĘDZYNARODOWĄ ORGANIZACJĘ DO SPRAW MIGRACJI, dalej zwaną Organizacją, oraz PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ KONSTYTUCJĘ.

ROZDZIAŁ I – CELE I FUNKCJE

Artykuł 1

1. Celami i funkcjami Organizacji są:
 - a) dokonywanie uzgodnień w zakresie zorganizowanego transferu migrantów, dla których istniejące środki są nieadekwatne lub którzy w przeciwnym razie nie byłoby w stanie się przemieścić, bez specjalnej pomocy, do państw oferujących możliwości uporządkowanej migracji;
 - b) zajmowanie się zorganizowanym transferem uchodźców, wysiedleńców oraz innych osób wymagających międzynarodowej obsługi migracyjnej, w odniesieniu do których mogą być dokonywane uzgodnienia pomiędzy Organizacją a zainteresowanymi Państwami, w tym Państwami podejmującymi się ich przyjąć;
 - c) zapewnianie, na żądanie i w porozumieniu z zainteresowanymi Państwami, obsługi migracyjnej takiej jak rekrutacja, selekcja, obsługa administracyjna, szkolenie językowe, szkolenie wprowadzające, badanie lekarskie, praktyki, czynności umożliwiające przyjęcie i integrację, obsługa doradcza w kwestiach migracyjnych oraz inna pomoc zgodna z celami Organizacji;
 - d) zapewnianie podobnej obsługi na żądanie Państw lub we współpracy z innymi zainteresowanymi organizacjami międzynarodowymi w zakresie migracji dobrowolnej, w tymi dobrowolnych powrotów;
 - e) zapewnianie Państwom, jak również organizacjom międzynarodowym i innym forum wymiany opinii i doświadczeń oraz wspierania współpracy i koordynacji wysiłków w kwestii migracji międzynarodowej, w tym badań takich kwestii w celu stworzenia praktycznych rozwiązań.
2. Wypełniając swoje funkcje, Organizacja będzie ściśle współpracowała z organizacjami międzynarodowymi, rządowymi i pozarządowymi, zajmującymi się migracją, uchodźcami i zasobami ludzkimi, w celu m.in. umożliwienia koordynacji działań międzynarodowych w tych dziedzinach. Taka współpraca będzie prowadzona z wzajemnym poszanowaniem kompetencji tych organizacji.
3. Organizacja uznaje fakt, że kontrola standardów przyjmowania oraz liczby przyjmowanych imigrantów stanowi domenę wewnętrznej jurysdykcji Państwa, oraz wypełniając swoje funkcje, będzie przestrzegała ustaw, rozporządzeń i polityk Państw.

ROZDZIAŁ II – CZŁONKOSTWO

Artykuł 2

Członkami Organizacji są:

- a) Państwa będące Członkami Organizacji, które przyjęły niniejszą Konstytucję zgodnie z Artykułem 29, bądź do których mają zastosowanie warunki Artykułu 30;
- b) inne Państwa wykazujące zainteresowanie realizacją zasady swobodnego przepływu osób, które zobowiążą się wnieść składkę pieniężną odpowiadającą co najmniej wymaganiom administracyjnym Organizacji, której wysokość zostanie ustalona przez Radę i dane Państwo Członkowskie i zatwierdzona większością dwóch trzecich głosów Rady oraz po przyjęciu przez to Państwo, zgodnie z jego procedurą konstytucyjną, niniejszej Konstytucji.

Artykuł 3

Każde Państwo Członkowskie może powiadomić o swoim wystąpieniu z Organizacji, które wejdzie w życie z końcem roku obrachunkowego. Takie powiadomienie musi być sporządzone w formie pisemnej oraz doręczone Dyrektorowi Generalnemu Organizacji co najmniej cztery miesiące przed końcem roku obrachunkowego. Zobowiązania finansowe Państwa Członkowskiego wobec Organizacji, które powiadomiło o swoim wystąpieniu, będą obejmowały cały rok obrachunkowy, w którym dokonano powiadomienia.

Artykuł 4

1. Państwo Członkowskie, które zalega z opłaceniem swoich składek finansowych na rzecz Organizacji, nie ma prawa głosu, jeżeli kwota zaległych płatności jest równa lub przewyższa kwotę składek należnych za poprzedzające dwa lata. Jednakże, utrata prawa głosu stanie się skuteczna po upływie roku od powiadomienia Rady, iż dane Państwo Członkowskie zalega z zapłatą w zakresie pociągającym za sobą utratę prawa głosu, pod warunkiem, że w tym czasie to Państwo Członkowskie nadal będzie zalegało z zapłatą w tym zakresie. Rada może jednak, zwykłą większością głosów, podtrzymać lub przywrócić prawo głosu takiego Państwa Członkowskiego, jeżeli zgadza się, iż nieuiszczenie składki wynika z uwarunkowań pozostających poza kontrolą tego Państwa Członkowskiego.

2. Członkostwo każdego Państwa Członkowskiego może zostać zawieszona większością dwóch trzecich głosów Rady, jeżeli uporczywie narusza ono zasady niniejszej Konstytucji. Rada ma prawo przywrócić członkostwo zwykłą większością głosów.

ROZDZIAŁ III – ORGANY

Artykuł 5

Organami Organizacji ustanawia się niniejszym:

- a) Radę;
- b) Administrację.

ROZDZIAŁ IV – RADA

Artykuł 6

Oprócz funkcji wymienionych w innych postanowieniach niniejszej Konstytucji, Rada sprawuje następujące funkcje:

- a) określa, bada i dokonuje przeglądu polityk, programów i działań Organizacji;
- b) dokonuje przeglądu sprawozdań oraz zatwierdza i wyznacza kierunek czynności jakichkolwiek organów pomocniczych;
- c) dokonuje przeglądu sprawozdań oraz zatwierdza i wyznacza kierunek czynności Dyrektora Generalnego;
- d) dokonuje przeglądu programu, budżetu, wydatków i sprawozdań finansowych Organizacji oraz zatwierdza je;
- e) podejmuje wszelkie inne stosowne działania służące osiągnięciu celów Organizacji.

Artykuł 7

1. Rada składa się z przedstawicieli Państw Członkowskich.
2. Każde Państwo Członkowskie ma jednego przedstawiciela oraz tylu zastępców i doradców, ilu uzna za koniecznych.
3. Każde Państwo Członkowskie ma jeden głos w Radzie.

Artykuł 8

Rada może dopuścić Państwa niebędące członkami oraz organizacje międzynarodowe, rządowe i pozarządowe, zajmujące się migracją, uchodźcami lub zasobami ludzkimi, na ich wniosek, do udziału w swoich spotkaniach w funkcji obserwatora na warunkach, jakie mogą zostać określone w regulaminie. Obserwatorzy nie posiadają prawa głosu.

Artykuł 9

1. Rada spotyka się na sesji zwyczajnej raz w roku.
2. Rada spotyka się na sesji nadzwyczajnej na wniosek:
 - a) jednej trzeciej swoich członków;
 - b) Dyrektora Generalnego lub Przewodniczącego Rady w okolicznościach niecierpiących zwłoki.
3. Na początku każdej sesji zwyczajnej Rada wybiera Przewodniczącego oraz innych funkcjonariuszy na okres jednego roku.

Artykuł 10

Rada może ustanowić takie organy pomocnicze, jakie uzna za potrzebne do właściwego sprawowania swojej funkcji.

Artykuł 11

Rada przyjmuje własny regulamin.

ROZDZIAŁ V – ADMINISTRACJA

Artykuł 12

Administracja składa się z Dyrektora Generalnego, Zastępcy Dyrektora Generalnego i takiego personelu, jaki określi Rada.

Artykuł 13

1. Dyrektor Generalny i Zastępca Dyrektora Generalnego są wybierani większością dwóch trzecich głosów Rady i mogą zostać ponownie wybrani na jedną dodatkową kadencję. Kadencja co do zasady wynosi pięć lat, jednak, w wyjątkowych przypadkach, może zostać skrócona, jeżeli taką decyzję podejmie Rada większością dwóch trzecich głosów. Sprawują oni swoje funkcje na podstawie umów zatwierdzonych przez Radę i podpisanych w imieniu Organizacji przez Przewodniczącego Rady.

2. Dyrektor Generalny odpowiada przed Radą. Dyrektor Generalny wypełnia funkcje administracyjne i wykonawcze Organizacji zgodnie z Konstytucją oraz politykami i decyzjami Rady oraz regulaminem ustanowionym przez nią. Dyrektor Generalny formułuje propozycje stosownych działań Rady.

Artykuł 14

Dyrektor Generalny mianuje personel Administracji zgodnie z regulaminem kadrowym przyjętym przez Radę.

Artykuł 15

1. Sprawując swoje obowiązki, Dyrektor Generalny, Zastępca Dyrektora Generalnego oraz personel nie będą się zwracać o polecenia do żadnego Państwa ani żadnej władzy poza Organizacją ani przyjmować poleceń od żadnego Państwa ani żadnej władzy poza Organizacją. Będą powstrzymywać się od jakichkolwiek działań, które mogą rzucać niekorzystne światło na ich stanowisko jako funkcjonariuszy międzynarodowych.

2. Każde Państwo Członkowskie zobowiązuje się ściśle respektować międzynarodowy charakter obowiązków Dyrektora Generalnego, Zastępcy Dyrektora Generalnego i personelu oraz nie wywierać wpływu na wykonywanie przez nich ich obowiązków.

3. Efektywność, kompetencje i uczciwość będą koniecznymi wymaganiami branymi pod uwagę podczas rekrutacji i zatrudniania personelu, który, z wyjątkiem nadzwyczajnych okoliczności, będzie rekrutowany spośród obywateli Państw Członkowskich Organizacji, uwzględniając zasadę sprawiedliwego podziału geograficznego.

Artykuł 16

Dyrektor Generalny jest obecny lub reprezentowany przez Zastępcę Dyrektora Generalnego lub innego wyznaczonego urzędnika podczas wszystkich sesji Rady i wszystkich organów pomocniczych. Dyrektor Generalny lub wyznaczony przedstawiciel może uczestniczyć w dyskusji, ale nie ma prawa głosu.

Artykuł 17

Podczas zwyczajnej sesji Rady, odbywającej się po zakończeniu każdego roku obrachunkowego, Dyrektor Generalny składa przed Radą sprawozdanie z działalności Organizacji, przedstawiając całość jej działań w ciągu danego roku.

ROZDZIAŁ VI – SIEDZIBA

Artykuł 18

1. Siedzibą Organizacji jest Genewa. Rada może większością dwóch trzecich głosów zmienić siedzibę.

2. Spotkania Rady odbywają się w Genewie, chyba że dwie trzecie członków Rady ustali, że spotkania odbywają się w innym miejscu.

ROZDZIAŁ VII – ZAGADNIENIA FINANSOWE

Artykuł 19

Dyrektor Generalny przedkłada Radzie roczny budżet obejmujący potrzeby administracyjne i operacyjne, oczekiwane zasoby Organizacji, takie kosztorysy, jakie mogą być wymagane, oraz roczne i nadzwyczajne sprawozdania finansowe.

Artykuł 20

1. Potrzeby Organizacji będą finansowane:
 - a) w odniesieniu do Administracyjnej części Budżetu – ze składek pieniężnych Państw Członkowskich, które będą wymagalne na początku roku obrachunkowego, do którego się odnoszą i będą uiszczane bezzwłocznie;
 - b) w odniesieniu do Operacyjnej części Budżetu – z wkładów pieniężnych, rzeczowych lub usługowych Państw Członkowskich, innych Państw, organizacji międzynarodowych, rządowych i pozarządowych, innych osób prawnych lub fizycznych, które będą uiszczane w najwcześniejszym możliwym terminie i zostaną uiszczone w całości przed zakończeniem roku obrachunkowego, do którego się odnoszą.
2. Państwa Członkowskie wnoszą składki na Administracyjną część Budżetu Organizacji w kwocie uzgodnionej pomiędzy Radą a danym Państwem Członkowskim.
3. Wkłady na operacyjne wydatki Organizacji są dobrowolne i każdy podmiot wnoszący wkład na Operacyjną część Budżetu może ustalić z Organizacją warunki, zgodne z celami i funkcjami Organizacji, wykorzystania jego wkładu.
4.
 - a) wszystkie wydatki administracyjne Siedziby oraz wszelkie inne wydatki administracyjne, z wyjątkiem tych, które zostały poniesione w związku z funkcjami wymienionymi w ustępie 1 litera c i d Artykułu 1, zostaną zaliczone do Administracyjnej części Budżetu;
 - b) wszystkie wydatki operacyjne oraz takie wydatki administracyjne, które zostały poniesione w związku z funkcjami wymienionymi w ustępie 1 litera c i d Artykułu 1, zostaną zaliczone do Administracyjnej części Budżetu.
5. Rada zapewni, iż zarządzanie będzie prowadzone w sposób wydajny i oszczędny.

Artykuł 21

Regulamin finansowy określi Rada.

ROZDZIAŁ VIII – STATUS PRAWNY

Artykuł 22

Organizacja posiada pełną osobowość prawną. Posiada taką zdolność prawną, jaka jest niezbędna do sprawowania jej funkcji oraz wypełniania jej celów, oraz w szczególności, zgodnie z ustawodawstwem krajowym, zdolność:

- a) kontraktową;
- b) nabywania i zbywania nieruchomości i ruchomości;
- c) wydatkowania prywatnych i publicznych środków pieniężnych;
- d) wszczynania postępowania prawnego.

Artykuł 23

1. Organizacja posiada takie przywileje i immunitety, jakie są konieczne do sprawowania jej funkcji i wypełniania jej celów.
2. Przedstawiciele Państw Członkowskich, Dyrektor Generalny, Zastępca Dyrektora Generalnego oraz personel Administracji również posiadają takie przywileje i immunitety, jakie są konieczne do niezależnego wykonywania ich funkcji związanych z Organizacją.
3. Przywileje i immunitety te zostaną zdefiniowane w porozumieniach pomiędzy Organizacją i zainteresowanymi Państwami lub poprzez inne działania podejmowane przez te Państwa.

ROZDZIAŁ IX – POSTANOWIENIA RÓŻNE

Artykuł 24

1. O ile niniejsza Konstytucja lub regulaminy uchwalone przez Radę nie stanowią inaczej, wszystkie decyzje Rady i wszystkich organów pomocniczych będą podejmowane zwykłą większością głosów.
2. Większości, o których mowa w niniejszej Konstytucji lub w regulaminach uchwalonych przez Radę, odnoszą się do głosów oddanych przez członków obecnych.
3. Żadne głosowanie nie będzie ważne, jeżeli nie będzie obecna większość członków Rady lub jakiegokolwiek organu pomocniczego.

Artykuł 25

1. Teksty proponowanych poprawek do niniejszej Konstytucji będą przekazywane przez Dyrektora Generalnego Rządom Państw Członkowskich co najmniej na trzy miesiące przed ich rozpatrzeniem przez Radę.
2. Poprawki wprowadzające zasadnicze zmiany do Konstytucji Organizacji lub nakładające nowe zobowiązania na Państwa Członkowskie wejdą w życie po ich przyjęciu przez dwie trzecie członków Rady i dwie trzecie Państw Członkowskich, zgodnie z ich odpowiednimi procedurami konstytucyjnymi. O tym, czy dana poprawka wprowadza zasadniczą zmianę w Konstytucji, decyduje Rada większością dwóch trzecich głosów. Inne poprawki wchodzi w życie po przyjęciu przez Radę większością dwóch trzecich głosów.

Artykuł 26

Wszelkie spory dotyczące wykładni lub stosowania niniejszej Konstytucji, które nie zostaną rozstrzygnięte w drodze negocjacji ani większością dwóch trzecich głosów Rady, zostaną przedłożone Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości, zgodnie z Regulaminem Trybunału, chyba że dane Państwa Członkowskie uzgodnią inny tryb rozstrzygnięcia w rozsądnym okresie.

Artykuł 27

Pod warunkiem udzielenia zgody dwóch trzecich członków Rady, Organizacja może przejąć od jakiegokolwiek innej organizacji międzynarodowej lub agencji, której cele i działania mieszczą się w zakresie celów Organizacji, takie działania, zasoby i obowiązki, jakie mogą zostać uzgodnione w drodze umowy międzynarodowej lub akceptowalnych wzajemnych uzgodnień pomiędzy właściwymi władzami zainteresowanych organizacji.

Artykuł 28

Większością trzech czwartych głosów swoich członków Rada może podjąć decyzję o rozwiązaniu Organizacji.

Artykuł 29*

Niniejsza Konstytucja wchodzi w życie w odniesieniu to tych Rządów – Członków Międzyrządowego Komitetu do Spraw Europejskiej Migracji, które go przyjęły zgodnie ze swoimi odpowiednimi procedurami konstytucyjnymi, w dniu pierwszego spotkania tego Komitetu, jeżeli:

- a) co najmniej dwie trzecie Członków Komitetu oraz
- b) liczba Członków, których składki stanowią przynajmniej 75 procent Administracyjnej części Budżetu

powiadomią Dyrektora o przyjęciu niniejszej Konstytucji.

Artykuł 30*

Rządy – Członkowie Międzyrządowego Komitetu do Spraw Europejskiej Migracji, które do dnia wejścia w życie niniejszej Konstytucji nie powiadomiły Dyrektora o przyjęciu niniejszej Konstytucji, mogą pozostać Członkami Komitetu przez rok od tego dnia, pod warunkiem uiszczenia składki na potrzeby administracyjne Komitetu, zgodnie z ustępem 2 Artykułu 20, oraz w tym okresie zachowają prawo przyjęcia Konstytucji.

Artykuł 31

Angielskie, francuskie i hiszpańskie wersje językowe niniejszej Konstytucji uznaje się za jednakowo autentyczne.

* Artykuły 29 i 30 zostały wdrożone po wejściu w życie w dniu 30 listopada 1954 r. Konstytucji z dnia 19 października 1953 r. (wówczas Artykuły 33 i 34) Międzyrządowego Komitetu ds. Europejskiej Migracji (wcześniejsza nazwa Organizacji).